

Ткачук С.С.

**РЕАКЦІЯ ПРООКСИДАНТНО-АНТИОКСИДАНТНИХ ВЗАЄМВІДНОСИН
ТИМУСА ЩУРІВ ІЗ СИНДРОМОМ ПРЕНАТАЛЬНОГО СТРЕСУ НА ХРОНІЧНИЙ
ІММОБІЛІЗАЦІЙНИЙ СТРЕС**

Кафедра фізіології ім. Я.Д.Кіришенблата

Буковинський державний медичний університет

Вивчити реакцію прооксидантно-антиоксидантної системи тимуса на хронічний іммобілізаційний стрес у щурів із синдромом пренатального стресу, було метою роботи. Дослідження проводили на тримісячних самцях щурів, матері яких зазнавали щоденної одногодинної іммобілізації під час останньої третини вагітності та самцях того ж віку, народжених інтактними самками. Показники пероксидного окиснення ліпідів (ПОЛ) та активність ферментів антиоксидантного захисту вивчали у субкапсулярній, внутрішній кортикальній, премедулярній та медулярній зонах тимуса тварин обох груп після щоденної одногодинної іммобілізації протягом тижня.

У тимусі контрольних тварин найбільша інтенсивність ПОЛ мала місце в мозковій речовині залози, а активність антиоксидантних ферментів, незважаючи на найнижчий рівень вільнорадикальних процесів, була найвищою в премедулярній зоні. У субкапсулярній зоні кіркової речовини тимуса контрольних щурів внаслідок іммобілізаційного стресу (ІС) вірогідно знизилася вміст дієнових кон'югатів (ДК) та активність каталази при одночасному зростанні рівня малонового альдегіду (МА).

Пренатальний стрес (ПС) не справляв суттєвого впливу на конститутивні показники ліпопероксидації та антиоксидантного захисту в цій зоні тимуса, однак після ІС відбувалося зниження вмісту ДК, активності супероксиддисмутази (СОД), каталази й глутатаіопероксидази (ГПО). Постстресорні зміни у внутрішній зоні кіркової речовини контрольних тварин полягали в деякому посиленні ПОЛ за рахунок одночасного зростання вмісту ДК та зниження активності каталази. ПС спричинив у цій зоні зростання активності каталази та зниження активності ГПО. Реакція на ІС у тварин даної групи відрізнялася від контрольних і проявлялася зниженням рівня функціонування системи за рахунок зменшення вмісту ДК та активності СОД. У премедулярній зоні контрольних тварин ІС знижував вміст МА та каталази. Іммобілізація тварин із ПС спричинила вірогідне тотальне зниження активності антиоксидантних ферментів при незміненому рівні продуктів ліпопероксидації.

Внаслідок хронічної іммобілізації у мозковій речовині тимуса тварин контрольної групи відбулося зниження вмісту ДК і МА та активності каталази, що в цілому свідчить про помірні зміни без зміщення рівноваги в системі. Пренатальний стрес знижував інтенсивність ліпопероксидації за рахунок обох досліджених продуктів. Стан антиоксидантного захисту змінювався неоднозначно за рахунок зростання активності СОД при одночасному зниженні активності ГПО. Іммобілізація цієї категорії тварин спричиняла зниження вмісту ДК та МА, активності СОД та каталази. У той же час активність ГПО зростала.

Отже, пренатальний стрес спричиняє численні модифікації конститутивних показників інтенсивності ліпопероксидації та антиоксидантного захисту. У різних відділах тимуса тварин із ПС більш виражений вплив хронічна іммобілізація має на показники антиоксидантного захисту порівняно з показниками ПОЛ.

Цитрін В.Я.

**ПАТОФІЗІОЛОГІЯ РОЗРИВУ ВЕЛИКИХ ТА МАЛИХ ВАДНИХ КІЛ
НА ПОЛІУРИЧНІЙ СТАДІЇ СУЛЕМОВОЇ НЕФРОПАТІЇ
ПРИ ВОДНОМУ ДІУРЕЗІ З НАСИЧЕННЯМ ВОДНЕМ**

Кафедра патологічної фізіології

Буковинський державний медичний університет

Мета і завдання дослідження – з'ясувати вплив водного діурезу з насиченням воднем на можливість розриву сформованих великих і малих вадних кіл на поліуричній стадії сулемової нефропатії за розвитку синдрому no-reflow у щурів на гіпонатрієвому раціоні